

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 8014200959
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8014200959.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: D. E., narodený XX. I. XXXX, bytom v H., právne zastúpený JUDr. Zuzanou Burdovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Volgogradská č. 13, proti žalovaným: 1/ Slovenský poľovnícky zväz, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 10 a 2/ Slovenská poľovnícka komora, so sídlom v Bratislave, Štefánikova č. 10, obaja právne zastúpení JUDr. Jurajom Prochádzkom, advokátom, so sídlom v Lakšárska Nová Vés č. 403, adresa pracoviska: Hollého č. 750, Senica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 19. novembra 2013, č.j.: 08/2013-DS DR SPZ, o odvolaní žalobcu, žalovaných 1/ a 2/ proti doplniacemu rozsudku Krajského súdu v Prešove z 8. marca 2018, č.k. 4S/57/2014-226, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného 1/ o d m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky doplniací rozsudok Krajského súdu v Prešove z 8. marca 2018, č.k. 4S/57/2014-226, v časti uloženia povinnosti žalobcu nahradiť žalovanej 2/ trovy konania vo výške 296,44 € m e n í tak, že žalovanej 2/ náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým doplniacím rozsudkom z 8. marca 2018, č.k. 4S/57/2014-226, postupom podľa § 166 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) doplnil rozsudok z 11. februára 2016, č.k. 4S/57/2014-194 tak, že v prvej výrokovej vete pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/ a konanie voči žalovanej 2/ zastavil, v druhej výrokovej vete rozhodol o trovách konania tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 296,44 €. Treťou výrokovou vetou žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania spojených s vydaním doplniacieho rozsudku nepriznal.

Krajský súd v doplnacom rozsudku uvádzal, že (doplneným) rozsudkom z 11. februára 2016, č.k. 4S/57/2014-194, zrušil rozhodnutie žalovaného (1) z 19. novembra 2013, č.j.: 08/2013-DS DR SPZ, podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovanému (1/) uložil povinnosť (v zmysla opravného uznesenia) nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 669,60 € na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Burdovej do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Dôvod vydania doplnacieho rozsudku spočíval v tom, že pri vydávaní rozsudku vo veci samej krajský súd nerozhodol o návrhu žalobcu prednesenom na pojednávaní dňa 15. októbra 2015, ktorým žalobca vzal žalobu späť proti žalovanej 2/ a navrhol v danom rozsahu konanie zastaviť.

Na základe uvedeného, krajský súd doplnil predmetný rozsudok o výrok, ktorým pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/ a konanie voči nej zastavil s tým, že vzhľadom na to, že k späťvzatiu žaloby vo vzťahu k žalovanej 2/ došlo po procesnom úkone žalobcu a zastavenie konania voči tejto žalovanej tak procesne zaviniť práve žalobca, žalovanej 2/ podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP v spojení s § 250h ods. 2 OSP priznal nárok na náhradu vzniknutých trov konania, a to za dva úkony právnej služby, za prevzatie zastúpenia z 9. mája 2015 a za účasť na pojednávaní dňa 5. októbra 2015 v sume 2 x 139,83 € + 2 x 8,39 €, spolu v sume 296,44 €.

II.

Doplniací rozsudok krajského súdu v časti uloženia povinnosti nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 296,44 € (druhá výroková veta) napadol žalobca v zákonnej lehote odvolaním.

Uvádzal, že podanie žaloby aj proti žalovanej 2/ nebolo bezdôvodné. Vzhľadom na skutočnosť, že kárne konanie proti nemu na prvostupňovom správnom orgáne začalo na základe zaslania priestupkového spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Medzilaborce so sprievodným listom z 20. novembra 2009, vedené na prvostupňovom správnom orgáne pod sp.zn. 157/2009-DR v čase, keď vstúpil do platnosti a od 1. septembra 2009 sa stal účinným zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, pričom podľa § 80 ods. 15 do vzniku orgánov komory (Slovenskej poľovníckej komory, ktorá bola na základe tohto zákona zriadená), vykonáva jej činnosť Slovenský poľovnícky zväz, avšak podľa § 42 ods. 1 písm. m/ rieši komora disciplinárne previnenia držiteľov poľovníckych lístkov prostredníctvom disciplinárnej komisie. S poukazom na § 49 ods. 1 ako aj § 77 uviedol, že disciplinárna komisia komory rieši disciplinárne previnenia držiteľov poľovníckych lístkov podľa Disciplinárneho poriadku, ktorý podľa § 81 ods. 1 písm. a/ prijíma ustanovujúci snem komory a schvaľuje ho Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky. Snem sa mal v zmysle zákona konať 31. januára 2010, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bolo vydané už v čase platnosti nového disciplinárneho poriadku Slovenskej poľovníckej komory. V čase podania žaloby bolo v záujme zachovania právnej istoty a práva na súdnu ochranu žalobcu, ako aj vzhľadom na dodržanie zákonom stanovenej lehoty na podanie žaloby, podať žalobu proti oboj žalovaným - Slovenskému poľovníckemu zväzu (1) a Slovenskej poľovníckej komore (2). Poukázal tiež na právne vzťahy nadriadenosti a podriadenosti, ktoré sú do značnej miery neprehľadné a komplikované dodnes, berúc do úvahy aj personálne obsadenie (štatutárny zástupca žalovaného 1/ - Ing. Q. A., PhD. je zároveň štatutárnym zástupcom žalovaného 2/, pracovník žalovaného 2/ - Ing. Mgr. I. G. bol ustanovený na základe splnomocnenia z 5. mája 2015 na zastupovanie oboch žalovaných, advokát JUDr. Procházka bol oboj žalovanými splnomocnený dňa 7. septembra 2015 na ich zastupovanie, pričom napadnuté rozhodnutie je ním podpísané. Ďalej žalobca poukázal na to, že na pojednávaní konanom dňa 7. mája 2015 žalovaná 2/ vzniesla námietku pasívnej legitímácie, na základe čoho žalobca podaním z 24. augusta 2015 upresnil označenie žalovaného, ktorým je len žalovaný 1/ - Slovenský poľovnícky zväz. Krajský súd mal uznesením rozhodnúť o zastavení konania proti žalovanej 2/ a zrušiť predvolanie žalovanej 2/ na pojednávanie 10. septembra 2015, ktoré bolo odročené na 15. októbra 2015, na ktorom žalobca potvrdil do zápisnice späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/. Nakoľko sa nechala žalovaná 2/ zastupovať advokátom až od 7. septembra 2015, žiadne trovy konania by neboli žalovanej 2/ vznikli, nebyť nesprávneho postupu krajského súdu. V ďalšej časti podaného odvolania žalobca namietal postup krajského súdu, ktorý bol v rozpore s § 175 ods. 1, 2

Správneho súdneho poriadku, nakoľko súd bol povinný rozhodnúť iba o nároku na náhradu trov konania a nie aj o výške trov konania.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý doplniací rozsudok krajského súdu tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

III.

Doplniací rozsudok krajského súdu napadol žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolaním žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky doplniací rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

IV.

Doplniací rozsudok krajského súdu napadla žalovaná 2/ v zákonnej lehote odvolaním.

Poukázala na to, že v priebehu konania žalobca upresnil svojim podaním označenie žalovaného 1/ a zobral žalobu voči žalovanej 2/ späť, pričom o späťvzatie krajský súd mal rozhodnúť v rozhodnutí vo veci samej. Nakoľko napadnutý rozsudok z 11. februára 2016 takýto výrok neobsahoval, predmetný rozsudok napadla žalovaná 2/ odvolaním, pričom do dnešného dňa o odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací nerozhodol. Uviedla, že doplniacím rozsudkom sa krajský súd snaží odstrániť dodatočne vadu konania a rozhodnutia, o ktorej v dôsledku podaného odvolania žalovanou 2/ je kompetentný výlučne súd odvolací. Tiež namietala, že pri rozhodovaní o trovách konania žalovanej 2/ mal súd priznať žalovanej 2/ náhradu trov určených podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v súlade s § 146 ods. 2 OSP. Doplniacím rozsudkom krajský súd priznal náhradu trov konania len v rozsahu dvoch úkonov právnej služby napriek skutočnosti, že žalovanej 2/ vznikli nepochybne ďalšie trovy konania tým, že sídlo právneho zástupcu žalovanej 2/ sa nachádza mimo sídla vo veci konajúceho súdu, a teda cestou do sídla vo veci konajúceho súdu vznikli právnenému zástupcovi 2/ nepochybne i náklady na cestovné a významná strata času, ktorých priznanie má byť súčasťou výroku o náhrade trov konania.

Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky doplniací rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

V.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadrili podaniami z 23. apríla 2018 žalovaní 1/ a 2/.

Odvolanie žalobcu vyhodnotili ako účelové a zavádzajúce, v čase podania žaloby, žalobca, respektíve vtedajší právny zástupca mali jednoznačne preukázanú skutočnosť, voči akému rozhodnutiu ich žaloba smeruje a aký správny orgán toto rozhodnutie vydal. Žiadny orgán žalovanej 2/ v predmetnej veci nikdy nekonal. Slovenský poľovnícky zväz je samostatným právnym subjektom, združeným zákonom č. 274/2009 Z.z. v jednotnej samosprávnej poľovníckej organizácii spoločne s ostatnými poľovníckymi organizáciami. Podľa § 15 ods. 1 Stanov Slovenskej poľovníckej komory (SPK), disciplinárna komisia SPK je disciplinárny orgán SPK, ktorý rieši disciplinárne previnenia a porušenie vnútorných predpisov SPK podľa disciplinárneho poriadku SPK. Disciplinárny poriadok SPK kogentne v § 3 definuje disciplinárne previnenia ako také konanie držiteľa poľovného lístka, ktoré nie je trestným činom a je porušením povinností konkrétne uvedených v jeho odsekoch 2 a 3. Konanie žalobcu, respektíve porušovanie jeho povinností ako finančného hospodára PZ VLK II Čabalovce nie je porušením povinností podľa § 3 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPK, pretože ide o porušenie interných predpisov Slovenského poľovníckeho zväzu, nie interných predpisov SPK. Disciplinárne konania pred disciplinárnymi orgánmi Slovenského poľovníckeho zväzu neboli prijatím a účinnosťou zákona č. 274/2009 Z.z. dotknuté, pokiaľ nešlo o prípady disciplinárnych previnení držiteľov poľovných lístkov

súvisiace s výkonom práva poľovníctva, výslovne taxatívne uvedené v § 3 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SPK. Kárny prípad žalobcu, ktorým sa riešilo porušovanie jeho povinností ako finančného hospodára (organizačná jednotka Slovenského poľovníckeho zväzu) takýmto prípadom nie je.

V súvislosti so späťvzatím žaloby uviedli, že ku dňu 7. septembra 2015, kedy prevzal právne zastupovanie žalovanej 2/ advokát, žaloba stále smerovala aj voči žalovanej 2/. Do 7. septembra 2015 krajský súd nedoručil na adresu žalovanej 2/ žiadne oznámenie o späťvzatí žaloby voči tomuto subjektu. Žalovaná 2/ bola teda ku dňu prevzatia právneho zastúpenia advokátom v dôsledku podanej žaloby legitimovaná, čím jej vznikli náklady na právne zastúpenie. S poukazom na § 146 ods. 2 OSP konštatovali zavinenie žalobcu, že konanie sa muselo zastaviť, krajský súd mal preto podľa § 96 ods. 2 OSP vyzvať žalovanú 2/, aby sa ku späťvzatiu žaloby vyjadrila, čo však súd neučinil, o späťvzatí žaloby nerozhodol. Opätovne zdôraznili, že doplniacím rozsudkom krajský súd priznal náhradu trov konania len v rozsahu dvoch úkonov právnej služby napriek skutočnosti, že žalovanej 2/ vznikli nepochybne ďalšie trovy konania tým, že sídlo právneho zástupcu žalovanej 2/ sa nachádza mimo sídla vo veci konajúceho súdu, a teda cestou do sídla vo veci konajúceho súdu vznikli právnomu zástupcovi 2/ nepochybne i náklady na cestovné a významná strata času, ktorých priznanie má byť súčasťou výroku o náhrade trov konania.

Záverom k poukazu žalobcu na § 171 Správneho súdneho poriadku považovali za nedôvodný, nakoľko bolo preukázané, že žalobca vzniknuté trovy konania žalovanej 2/ zavinil. K forme podaného opravného prostriedku uviedli, že podľa § 492 ods. 1 Správneho súdneho poriadku konania podľa tretej hlavy piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Tretia hlava piatej časti OSP upravuje v celom rozsahu konanie vo veciach správneho súdnictva. Ak sa teda konanie podľa tretej hlavy piatej časti OSP začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti Správneho súdneho poriadku má dokončiť podľa OSP, potom aj všetky procesné úkony sporových strán majú mať formu a obsah podľa úpravy danej v OSP a nie v Správnom súdnom poriadku.

Navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky doplniací rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

VI.

K odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ sa vyjadril podaním zo 7. júna 2018 žalobca.

K odvolaniu žalovaného 1/ uviedol, že doplniací rozsudok obsahuje iba výrok voči žalovanej 2/, a teda tento procesný úkon žalovaného 1/ vyhodnotil ako úplne neúčelný a zbytočný.

Vo vzťahu k žalovanej 2/ uviedol, že predmetné konanie nebolo nikdy vedené podľa tretej hlavy piatej časti OSP. Krajský súd vydaním doplnacieho rozsudku vo výroku o zastavení konania voči žalovanej 2/ postupoval správne, čím odstránil procesnú vadu, spočívajúcu v opomenutí tohto úkonu pri rozhodovaní vo veci samej. Uviedol, že voči meritórnemu rozhodnutiu sa žiadna strana neodvolala, len žalovaný 2/ sa odvolal voči neexistujúcemu výroku. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky vrátil spis krajskému súdu bez rozhodnutia s tým, že odvolanie žalovanej 2/ je potrebné posúdiť ako návrh na vydanie doplnacieho rozsudku. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

VII.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal doplniací rozsudok, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie podané žalovaným 1/ je potrebné odmietnuť a doplniací rozsudok v odvolaní napadnutej časti zmeniť.

A/ K odvolaniu podanému žalovaným 1/

Podľa § 201 ods. 1 veta prvá OSP účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený;

Ustanovením § 201 OSP sa stanovuje okruh osôb, ktoré sú oprávnenými osobami na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Na podanie odvolania sú oprávnení účastníci konania. Neznamená to však, že oprávneným na podanie odvolania je každý účastník. Oprávneným na podanie odvolania je len ten z účastníkov, ktorému bola vydaným rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma. Ide teda o rozhodnutie, ktoré určitým spôsobom nepriaznivo zasahuje do práv, právom chránených záujmov, respektíve povinností účastníka konania. Práve prostredníctvom tohto opravného prostriedku účastník konania v snahe odvrátiť nepriaznivé účinky dopadajúce z rozhodnutia na jeho osobu brojí proti tomu, aby sa takéto rozhodnutie stalo už nemenným.

Vo svetle uvedeného, najvyšší súd dospel k záveru o potrebe odmietnutia odvolania podaného žalovaným 1/ voči doplniaciemu rozsudku krajského súdu z 8. marca 2018, č.k. 4S/57/2014-226. Doplniacím rozsudkom krajský súd postupom podľa § 166 OSP doplnil rozsudok z 11. februára 2016, č.k. 4S/57/2014-194 tak, že v prvej výrokovej vete pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/ a konanie voči žalovanej 2/ zastavil, v druhej výrokovej vete rozhodol o trovách konania tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 296,44 €. Treťou výrovkou vetou žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania spojených s vydaním doplnacieho rozsudku nepriznal. Z obsahu odvolania podaného žalovaným 1/ vyplýva, že tento namietal také skutočnosti, ktoré sa jeho práv, právom chránených záujmov, respektíve povinností nedotýkali. V podstate sa jednalo o obsahovo totožné odvolanie, aké podala žalovaná 2/.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia OSP najvyšší súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP odvolanie žalovaného 1/ voči doplniaciemu rozsudku krajského súdu, ako podané neoprávnenou osobou, odmietol.

B/ K odvolaniu podanému žalobcom a žalovanou 2/

Na úvod považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že predmetom tohto odvolacieho konania bol doplniaci rozsudok krajského súdu, ktorým súd doplnil pôvodný rozsudok z 11. februára 2016, č.k. 4S/57/2014-194 tak, že v prvej výrokovej vete pripustil späťvzatie žaloby voči žalovanej 2/ a konanie voči žalovanej 2/ zastavil, v druhej výrokovej vete rozhodol o trovách konania tak, že uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 296,44 €. Treťou výrovkou vetou žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania spojených s vydaním doplnacieho rozsudku nepriznal.

Konkrétne, úlohou najvyššieho súdu (vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcu a žalovanej 2/) zostalo posúdenie správnosti druhej výrokovej vety o uložení povinnosti žalobcovi nahradiť žalovanej 2/ trovy konania v sume 296,44 eur.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 a 2 OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

(2) Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 250 ods. 4 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Občiansky súdny poriadok v piatej časti (Správne súdnictvo) neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v prípadoch, ak konanie bolo zastavené, a preto je potrebné aplikovať § 146 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP. V ustanovení § 146 ods. 2 OSP je obsiahnutá tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie, ktorá je výnimkou a má aplikačnú prednosť pred všeobecnou úpravou náhrady trov konania v prípadoch zastavenia konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov.

Za zavinenie (na účely § 146 ods. 2 veta prvá OSP) možno napríklad považovať to, že účastník podal žalobu alebo iný návrh na začatie konania vo veci, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté (prekážka právoplatne rozhodnutej veci), alebo vo veci, v ktorej prebieha už iné konanie (litispendencia), ďalej, že návrh podal proti niekomu, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, že vzal návrh na začatie konania (žalobu) späť a pod. V prípade, ak zastavenie konania bolo zavinené účastníkom konania, súd prizná ostatným účastníkom (druhej strane) náhradu trov konania, ktoré v príslušnom konaní vynaložili na uplatňovanie, alebo bránenie svojho práva.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril administratívny spis žalovaného 1/ najvyšší súd zistil, že žalobca sa na základe podanej žaloby domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Disciplinárneho senátu Dozornej rady Slovenského poľovníckeho zväzu z 19. novembra 2013, č.j.: 08/2013-DS DR SPZ. Týmto rozhodnutím bolo odvolanie žalobcu podané proti prvostupňovému rozhodnutiu z 26. októbra 2010, Č.j. 1/2010-DR o jeho dočasnom vylúčení zo Slovenského poľovníckeho zväzu na dobu troch rokov, ako neopodstatnené zamietnuté. V prvom stupni konal Kárny senát dozornej rady pri Regionálnej organizácii SPZ v Humennom.

Z uvedeného ako aj z vyššie citovaného ustanovenia § 250 ods. 4 OSP je zrejmé, že žalobca mal ako žalovaný správny orgán označiť orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni, teda Slovenský poľovnícky zväz, ktorého organizačnou zložkou je Disciplinárny senát Dozornej rady Slovenského poľovníckeho zväzu. V prípade, aj keby neskôr došlo k organizačnej zmene majúcej za následok zmenu v osobe žalovaného, označenie žalovaného ako pôvodného správneho orgánu, táto skutočnosť by nemala nepriaznivý dopad na procesné postavenie žalobcu a automaticky by sa konalo s právnym nástupom pôvodne žalovaného správneho orgánu.

Tiež v tejto súvislosti najvyšší súd súhlasí z názorom žalovanej 2/, že Disciplinárny poriadok SPK kogentne v § 3 definuje disciplinárne previnenia ako také konanie držiteľa poľovného lístka, ktoré nie je trestným činom a je porušením povinností konkrétne uvedených v jeho odsekoch 2 a 3. Konanie žalobcu, respektíve porušovanie jeho povinností ako finančného hospodára PZ VLK II Čabalovce nie je porušením povinností podľa § 3 ods. 3 Disciplinárneho poriadku SPK, pretože ide o porušenie interných predpisov Slovenského poľovníckeho zväzu, nie interných predpisov SPK. Nad rámec najvyšší súd uvádza, že podľa § 3 ods. 2 Disciplinárneho poriadku SPK je disciplinárnym previnením, ak člen SPK, držiteľ platného poľovného lístku nepredloží na účely chovateľskej prehliadky poľovnícku trofej podľa §

23 ods. 3, 4, 6 až 8 zákona, porušuje zákaz podľa § 24 ods. 3 písm. h/, odmietne predložiť doklady poľovníckej stráže podľa § 29 ods. 1 zákona, koná v rozpore s § 29 ods. 12 zákona, vykonáva lov zveri bez dokladov podľa § 53 ods. 1 zákona, umožní lov zveri v rozpore s § 53 ods. 2, neodovzdá po skončení platnosti povolenie na lov zveri podľa § 53 ods. 7 zákona, nachádza sa v poľovnom revíri so zbraňou bez zápisu do knihy návštev poľovného revíru podľa § 54 ods. 1 zákona, vykonal nesprávny alebo neúplný zápis do knihy návštev poľovného revíru podľa § 54 ods. 3 zákona, neplní si alebo porušuje povinnosti podľa § 55 zákona porušuje na spoločnej poľovačke povinnosti podľa § 58 ods. 5, 6 a 10 a § 59 ods. 8 a 9 zákona, porušuje povinnosti pri sokoliarstve podľa § 60 ods. 3 a 5 zákona, porušuje povinnosti pri love zveri na vnadisku podľa § 61 zákona, koná v rozpore s povinnosťami ustanovenými v § 62 zákona, nevykoná dohľadanie alebo oznámenie nájdenia zveri podľa § 63 zákona, nevykoná označenie zveri, nevráti vydané značky alebo neohlási stratu značky podľa § 64 ods. 1 až 7 zákona, vykonáva lov zakázaným spôsobom alebo koná v rozpore s ustanovením § 65 ods. 3 až 8 zákona, porušuje povinnosti ustanovené v § 67 zákona. Tiež podľa odseku 3 Disciplinárnym previnením je úmyselné alebo nedbanlivostné konanie držiteľa poľovného lístku, ktorý nerešpektuje rozhodnutia orgánov SPK a neplní si v stanovených lehotách uložené povinnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, pokiaľ žalobca žaloval dva správne orgány, mal predpokladať, že trovy konania môžu vzniknúť obom žalovaným správnym orgánov. Z tohto dôvodu najvyšší súd dospel k rovnakému záveru ako súd krajský, a teda, že pokiaľ došlo k zastaveniu konania voči žalovanej 2/ z dôvodu nedostatku jej pasívnej legitímácie, trovy, ktoré jej vznikli, znáša žalobca.

V súvislosti s namietanou výškou trov konania, najvyšší súd uvádza, že žalovaná 2/ splnomocnila na zastupovanie v predmetnom konaní advokáta JUDr. Juraja Procházku dňa 7. septembra 2015 (Plnomocenstvo zo 07. septembra 2015; č.l. 87 súdneho spisu), pričom až na pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2015 vzal žalobca (prostredníctvom svojej právnej zástupkyne) žalobu voči žalovanej 2/ späť a žiadal konanie zastaviť. Od prevzatia zastúpenia žalovanej 2/ do tohto dispozičného úkonu žalobcu mohli žalovanej 2/ vzniknúť trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, avšak vzhľadom na to, že tieto si právny zástupca žalovanej 2/ nevyčísľil ani v podanom odvolaní voči doplniacemu rozsudku krajského súdu, práve v ktorom namietal výšku priznaných trov konania, nebolo možné, aby krajský súd postupujúc stále podľa relevantných ustanovení OSP za právneho zástupcu žalobcu sám vyčísľil výšku trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na vyššie uvedené, najvyšší súd doplniací rozsudok krajského v odvolaniami napadnutej časti zmenil podľa § 220 OSP tak, že žalovanej 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

V súvislosti s poukazom žalovanej 2/ na to, že najvyšší súd ešte o jej odvolaní podanom proti rozsudku z 11. februára 2016, č.k. 4S/57/2014-194, v spojení s opravným uznesením zo 7. apríla 2016, č.k. 4S/57/2014-203, nerozhodol, najvyšší súd uvádza, že Listom z 12. februára 2018 vrátil vec krajskému súdu bez rozhodnutia o odvolaní. V priebehu konania totiž žalobca spresnil svojim podaním označenie žalovaného 1/ a voči žalovanej 2/ vzal žalobu späť, pričom do vynesenia rozhodnutia vo veci samej o späťvzatí žaloby voči žalovanej 2/ súd nerozhodol; o žalobe voči žalovanej 2/ nerozhodol ani v napadnutom rozsudku. Ďalej konštatoval, že nerozhodnutie správneho súdu o niektorej časti konania automaticky nezakladá dôvod na podanie odvolania/kasačnej sťažnosti. Ak teda účastník konania, v tomto konkrétnom prípade žalovaná 2/ - Slovenská poľovnícka komora v odvolaní namietala túto skutočnosť, bolo potrebné, aby krajský súd vychádzajúc pritom z princípu bezformálnosti procesných úkonov (§ 41 ods. 2 OSP / § 55 ods. 3 SSP) posúdil podanie žalovanej 2/ ako návrh na vydanie doplnacieho rozsudku. O to viac uvedené platilo v danom prípade, nakoľko žalovaná 2/ podala odvolanie voči neexistujúcemu výroku.

Záverom, najvyšší súd zároveň dodáva, že doplniací rozsudok krajského súdu bol vydaný podľa OSP a nie podľa Správneho súdneho poriadku, a teda námietka žalobcu, že postup krajského súdu bol v rozpore s § 175 ods. 1, 2 Správneho súdneho poriadku, keďže súd bol povinný rozhodnúť iba o nároku na náhradu trov konania a nie aj o výške trov konania, nie je dôvodná. Konanie v predmetnej veci bolo navyše vedené podľa druhej hlavy piatej časti OSP a nie podľa tretej hlavy piatej časti OSP, ako sa mylne domnievala žalovaná 2/.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a s § 224 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitého zreteľa nepriznal, nakoľko najvyšší súd zmenil doplniací rozsudok v napadnutej časti z úradnej moci, a nie z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.